

Не називай мене "богиня"!

Мирослава Семенюк

Не називай мене "богиня"!
Я не богиня, я вівтар...
Тепер майбутнє — лиш тартар...
Була ж тобою, мов княгиня.

Як мавка з тим, що не вмирає,
Піду у пущу й тільки там
Віддамся я сімом вітрам...
То мавки так усі зникають.

Я зникну, наче й не було,
Лиш те у грудях невмируще
Осяє ясным сонцем пущу
І світ, що снігом замело.

24/10/05